

ний се расправяме съ наши ти бунтовници».

Всичко това се касае до първото опитване да се разлѣе свѣтлина въсредъ тъмнината, която покриваше това дѣло.

На 8-й юлий, Daily News помѣсти въ стѣлповети си едно второ съобщение на свойтъ кореспондентъ отъ Цариградъ, което съобщение потвърждаваше и разширяваше значение то на първото съобщение. На 10-й, М-ръ Форстеръ възобнови свои ти запитвания. М-ръ Дизраели обяви, че не е имало оште врѣме да се получи разяснителенъ „отговоръ“. Не е имало врѣме — тогава когато за размѣната на една телеграма трѣбовать само нѣколко часа, а първата кореспонденция бѣ се поевила оште на 23-й юний. Даже и сега телеграфътъ не се пустна въ ходъ, а това се направи не по-рано отъ 14-й юлий, и 5 дена по-послѣ британский агентъ се отправи за мѣстото на крѣвавити събития. Рѣшително е необходимо, штото правителството на Нейно Величество да обясни, зашто то не се възползува отъ телеграфътъ веднага на 26-й и на 27-й юний.

Нъ струва си да се спрѣмъ и на други оште изречения въ отговорътъ на първий министръ. Той изржава «въ името на достоинството на човѣческа та природа» надежда, че описано то въ кореспонденции ти едва ли ще може да се потвърди. Нѣма съмнѣние, че са се извършили жестокости въ България. Война е станала «не между редовни (регулярни) армии, даже, въ тоя случай, не между нередовни войски, а между нѣкаква си сганъ — *posse comitatus* — отъ въоружено население». По-нататкъ: «Азъ се съмнѣвамъ, дали мѣки»- «са се допуштали въ таквизи голѣми размѣри у единъ исторический * народъ, който, до колкото ми е извѣстно, редко е прибѣгвалъ къмъ мѣки, нъ се е старалъ всякога да свършва свои ти отношения къмъ прѣстъпници ти съ най-бърза расправа»

* Лордъ Биконсфилдъ по-послѣ зе да се отрича отъ това изржение; на 7 септемврий той помоли Times да замѣни — въ отчетътъ, който даде за слово то му — думата *исторический* съ думата *источний*.